

Registered with the Registrar of NewsPapers for India R. No. 62828 / 95
Date of Publication : 5th & 6th of Every month

Regd. No.
TN / CC (S) DN / 119 / 06-08

Licensed to Post without prepayment
WPP No. TN / CC (S) DN / 51 / 06-08

கணக்கு : 14

திருவாவி 2009

நாளை : 6



Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, New No. 2,
Old No. 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai - 600 083, and Printed by Mrs. Sri Kalavani
of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173), Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sudhar.

Related Websites : www.madhuramurali.org / www.namadwaar.org
E-mail : contact@madhuramurali.org; publications@madhuramurali.org



கட்டும் :
மங்காரக்கோயம் முருஷ் முனிஸிபல் கல்வென்டில்
அப்பக்கள் அந்தாசியிடான்

Rs.10/-

மஞ்சுரமுரள்

ஒத்தாந்திக மாதாச் சந்திப்பிலைக்



ஒத்தாந்திக மாதாச் சந்திப்பிலைக் கால்பாதா

நாளை நாளை நாளை நாளை நாளை நாளை

நாளை நாளை நாளை நாளை நாளை நாளை

கணக்கு : 14

திருவாவி 2009

நாளை : 6

www.madhuramurali.org / www.namadwaar.org



10/12/2008 வினாவை கீழ்க் கூடுதல் வெளி வெளியிலே அடிமை நிறுத்தம் செய்து, என்று விவரம் பற்றிடப்படுகிறது.



10/12/2008 வினாவை கீழ்க் கூடுதல் வெளியிலே மூன்றாவது நிறுத்தம் செய்து, என்று விவரம் பற்றிடப்படுகிறது



ஏழாம் அந்தக் கீட்டா மாதாவிலே கூருத்தில் கீட்டா நிறுத்துப் போதுமை வெளியிலே விவரம் செய்து, என்று விவரம் பற்றிடப்படுகிறது.



17/11/2008 கெனியை மீதாம்புவைகளில் சம்பந்தமாக உயிர்படிப்பாக கீட்டா விவரம் பற்றிடப்படுகிறது.



ஈடு வரி :
மஹாராண்யம் மூர்த்தி முரளிநா ஸ்வாமிநால்
அவர்கள் அருளாசிப்புதன்

மதுரமுரள்

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

"மூர்த்தி முரளிநா மஹாராண்யம் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும்"

எண்ணு : 14

ஜூன் வரி 2009

காலை : 6

- Published by V.Satikaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, Chennai - 63.
- Copyright of articles published in Madhuramurali is reserved. No part of this Magazine may be reproduced, reprinted or utilised in any form without permission in writing from the Publisher of Madhuramurali.
- Views expressed in Articles are those of the respective authors and do not reflect the views of the magazine.
- Advertisements in Madhuramurali are invited.

இந்த இதழில் ...

ஈடு ஸ்வாமிநாயின் ஷ.ரியினிகுந்து	02
மதுரமான மஹாராண்யர் - 155	03
பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு	
ஈடு ஸ்வாமிநா அவர்களின் பதின்கண்	07
பாகவத பழம் - 6	12
ஆந்மத் பாகவதத்தில் தலை ஸ்கந்தத்தில்	
அமைந்துள்ள தக்துவங்கள்	18
பாலக்களுக்கு சிரு கூத	22
புஞ்சாவளமும் நஞ்சகுமாரலும்	25
மாண்பு மன்றிவண்ணா - 69	27
அங்குமணமாலை - 153	29

*The Maha Mantra is Precious! So
Precious that Krishna blesses this
Mantra only to His dearest. -Sri Swami ji*

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜீயின் டைரியிலிருந்து



பல வருடங்களுக்கு முன் என்மனதில் ஏதோ ஒரு கவலை, அச்சம், துயரம் குடி கொண்டது. அதற்கான காரணம் புரியவில்லை. திடீ ரெண்று, நமக்கு இவைகள் எப்படி ஏற்பட்டன என்று சிந்தித்துக் கொண்டே நான் படுத்துக் கொண்டிருந்தேன். உறக்கம் வரவில்லை. அப்பொழுது விடியற்காலை 3 மணி இருக்கும். எனக்கு தியானத்தில் ஒரு தோற்றும் துநில்

**க்ருஷ்ணராய் வாஸாதேவாய்
ஹரரே பரமாத்மனே**

ப்ரணத கலேசு நாஸராய்

கோவிந்தாய் நமேரா: நம

என்ற பாகவத ஸ்லோகம் தங்களிற எழுத்துக்களுடன் என் முன்பு தோன்றியது. மேலும் இந்த ஸ்லோகம் அசீரியாக காதிலும் விழுந்தது. பிறகு இந்த ஸ்லோகத்தை ஸதா ஜூபம் செய்து க்ருஷ்ணனை ஸேவித்து வர, மனதில் குடி கொண்ட கலக்கம் மறைந்து விட்டது. அன்றி விருந்து. என்னிடம் வந்து துயரம் என்று கூறுபவர்களுக்கெல்லாம், எனக்கு பகவான் உரைத்த உபாயத்தையே, அவர்களுக்கும் கூறி வருகின்றேன். அப்படி செய்து வருபவர்களுக்கெல்லாம் கை மேல் பலன் ஏற்படுகின்றது.

மதுரமான மஹாயர் - 155

(Dr. ஆ.பாக்யநாதன்)

ஆம்பூரச் சேங்த திரு.குமரேசன், திரு.மோகண்குமார் ஆகியோர் நமது சத்சங்க அன்பர்கள். சமீபத்தில் ஆம்பூரா அடுத்த மாச்சம்பட்டு என்ற விராமத்தில், சதுர்ப்புஜ வேணுகோபால் ஸ்வாமி திருக்கோவிலில் திருப்பணி துவங்கியது. அப்பொழுது கோவிலின் அருகாமையிலேயே, பூமியிலிருந்து மற்றொரு சதுர்ப்புஜ கோபால் மூர்த்தி சிலை ஒன்று கிடைத்தது. இதை, ஈர் மக்கள் ஆசாங்க அதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்க, அவர்களும் பார்த்து விட்டு சென்றார்கள். அந்த ஈர் மக்களுக்கு அந்த மூர்த்தியை என்ன செய்ய வேண்டும், மூர்த்தி அங்கு கிடைத்ததற்கான காரணம் என்ன இவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள ஒரு ஆவல் இருந்தது. அவர்கள் நமது சத்சங்க அன்பர் திரு.குமரேசனை அனுகிளார்கள். திரு.குமரேசனும் அந்த கோவில் சம்பந்தப்பட்ட சில ப்ரமுகர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு, கண்டெடுத்த மூர்த்தியின் புகைப்படங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பூஸ்வாமிஜியை பார்க்க வந்தார். பூஸ்வாமிஜி தானே ஒருமுறை நேரில் வந்து பார்த்து ஆலோசனை கூறுவதாக கூறினார்.

இது நடந்து இரண்டு மாதங்களாகி இருக்கும். 10ம் தேதி அன்று, கந்நாடக தேசத்தில் அனுமத் தெழுயந்தி. ஆகவே, 1ம் தேதி காலை பூஸ்வாமிஜி மதுராபுரி ஆஸ்ரமத்தில், ஏகாதசி பூஜை முடித்துக்கொண்டு பெங்களூர் சுந்தர அனுமான தரிசனம் செய்ய சிளம்பிளைர். ஆம்பூருக்கு சற்று முன்பதாக திரு.குமரேசன், திரு.மோகன்குமார், திரு.வெங்கடேசன், திரு.மணோகர் ஆகியோர் பூஸ்வாமிஜியுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். முதலில் ஆம்பூரிலேயே யிக்கும் பழங்குமியான கோவிலத்திலிருக்கும் அனுமார் கோவிலுக்கு பூஸ்வாமிஜி சென்றார்கள். திரு.நாகராஜ், திரு.கிஷன்லால், திரு.ஷ்ணமுகம், திரு.ஆறுமுகம், திரு.குட்டி, திரு.ஜெயக்குமார், அனுமன் பக்த

ஸ்பாஸை சேர்ந்த திரு. ஸ்ரீதர், திரு. தினேஷ், திரு. நேதாஜி மற்றும் இளைஞர்கள் பூநில்வாமிஜியை குதூஹலத்துடன் வரவேற்றனர். ராம பக்தர்களான இளைஞர்கள் மஹா மந்தர கீர்த்தனைத்தை வீதியில் பாடியும், ஆடியும் சென்று கொண்டே, பூநில்வாமிஜிக்கு வரவேற்பு கொடுத்தார்கள். அந்த அனுமார் கோவிலின் திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றது. பூநில்வாமிஜி, அவர்களுக்கு தக்க ஆலோசனை கூறினார்கள். அந்த மகத்தான் திருப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் அன்பர்களின் பக்தி, ஜாக்கம், ஸ்ராத்தை இவற்றை பார்த்து நெகிழிந்தார்கள்.

பூநில்வாமிஜியை
காண, அங்கு
பக்தர்களின் பெருங்கூட்டம் கூடியிருந்தது. அவர்களுக்கு அனுமானின் மஹிமையை பற்றியும், கோவில் திருப்பணி செய்வதன் அவசியம் பற்றியும் கருத்து கூறினார்கள். பிறகு அங்கிருந்து கிளம்பி மாச்சம்பட்டு சென்றார்கள். அங்கு, அந்த ஊர் மக்கள் கூடி, பூநில்வாமிஜியை வரவேற்றார்கள்.

“இல நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்,
இங்கு ஒரு மஹாத்மா வசித்து வந்தார்.
அவர் பரம வைணவர். அதிலும்
க்ருஷ்ண பக்தர். அவருக்கு
க்ருஷ்ணருடைய தரீசன முழும்
சிடைத்தது.

பூநில்வாமிஜி அந்த சதுர்ப்பு கோபால் ஸ்வாமி கோவிலுக்கு சென்று ஏற்கனவே அங்கு பிரதிஷ்டனை செய்யப்பட்டிருக்கும் மூர்த்தியையும், கண்ணெடுக்கப்பட்ட மூர்த்தியையும் பார்த்தார்கள். பிறகு அந்த கிராம மக்களிடம் பேசும்பொழுது, ”இல நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன், இங்கு ஒரு மஹாத்மா வசித்து வந்தார். அவர் பரம வைணவர். அதிலும் க்ருஷ்ண பக்தர். அவருக்கு க்ருஷ்ணருடைய தரிசனமும் கிடைத்தது. ஆகவே அவர் அங்கு ஒரு க்ருஷ்ண ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய விரும்பினார். அவருடைய ஆருட்சக்தியால், பலவிதத்திலும் பயன்படந்த கிராம மக்கள், அவர் விரும்பியது போல் கோவில் கட்ட முன்வந்தார்கள். அந்த மஹாத்மா சொன்னபடி திருமூர்த்தியை செய்து

வந்த ஸ்தபதியார், க்ருஷ்ணருக்கு பின்புறம் இருக்கும் பசுமாட்டினுடைய தலை க்ருஷ்ணருடைய வலது பாதம் பக்கம் இருக்கும்படி அமைத்து விட்டார். அது அந்த மஹாத்மாவிற்கு சம்மதமாக இல்லை. பசுமாட்டினுடைய தலை

பக்மாட்டினுடைய தலை க்ருஷ்ணருடைய, இடது பாதத்தின் பக்கம் இருக்கும்படி மீண்டும் ஒரு மூர்த்தியை செய்து வரும்படி ஸ்தபதியாரை கேட்டுக் கொண்டார்.



இரத்திஷ்டை ஆகி இருக்கும் மூர்த்தி. பக்மாட்டின் தலை சதுரப்புஜகோபாலனின் இடதுகால் பாதத்தை நக்கியவாறு இருப்பதை மஹாத்மாவுடைய சமாதி இதன் கங்கலாக்

கிடைத்துள்ளது" என்று பூர்ணவாமிஜி அவர்கள் கூறி, மேலும் அந்த மஹாத்மாவுடைய சமாதி இதன் அருவிலேதான் இருக்கின்றது என்றும் கூறினார்கள். அந்த காலத்தில் வாழ்ந்த நிலப்படுக்கள் தங்கள் நிலங்களை இந்த கோவிலுக்கு எழுதி வைத்துள்ளதே அவர்கள் அந்த மஹாத்மாவிடம் கொண்ட பக்திக்கு எடுத்துக்காட்டாக இன்றும் விளங்குகின்றது.

பூர்ணவாமிஜி இப்படி கூறி முடித்தவுடன் ஒரு பெரியவர் எழுந்திருந்தார். "இங்கு பக்கத்தில் ஒரு இடம் உள்ளது. அந்த

இடத்திற்கு முன்பெல்லாம், ஊர்மக்கள் அனைவரும், தெமாதம் காணும் பொங்கல் அன்று சென்று, வழிபட்டு விட்டு அன்னதானம் செய்வோம்" என்றார். உடனே, பூர்ஸ்வாமிஜி ஊர் மக்களுடன், அந்த இடத்திற்கு சென்றார். மழு தூறிக்கொண்டே இருந்தது. அப்பொழுது பூர்ஸ்வாமிஜி ஒரு அன்பரை அழைத்து அந்த இடத்தை கால்களால் மிதிக்காமல் கடைப்பாறை, மண்விவட்டி போடாமல். மெதுவாக மண்ணை அகற்ற சொன்னார். இப்பொழுது அது பயிரிடக் கூடிய நிலமாக ஆகியிருந்தது. என்ன ஆச்சியம்! மண்ணை விலக்க, விலக்க அந்த இடத்தில் ஒரு ஸமாதி தென்பட்டது. ஊர் மக்கள் அனைவரும் பரவசமடைந்தனர்.



கண்டிட்டுக்கப்பட்ட
ஸ் ர் த் தீ கன் .
பக்யாட்டின் தலை
ச து ர் ப் பு ஜ்
கோபால ஸி ஸ்
வ ஸ து க ர் ல்
ப ரா த த் தீ ல்
இ ரு ப் ப ஸ த
கங்காம்

பூர்ஸ்வாமிஜி அவர்கள், "அந்த ஸமாதியை எடுத்து திருப்பணி செய்பவர்களுக்கு பல நன்மைகள் காத்திருக்கின்றன" என்று மேலும் கூறினார். பூர்ஸ்வாமிஜியுடனே வந்து கொண்டிருந்த தொழிலுதிபர் மனோகர், இவற்றையெல்லாம் பார்த்து, பரவச உணர்ச்சி மேலிட்டார். அவருக்கு ஒரே பரவசம். பிறகு பூர்ஸ்வாமிஜி அவருடைய அலுவலகத்திற்கு சென்று, அங்கு கூடியிருந்த அன்பர்களுக்கு ஆசி வழங்கிவிட்டும். திரு.வெங்கடேசனுடைய அலுவலகத்திற்கு சென்று விட்டும் பெங்களூர் புறப்பட்டார்.

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்களின் பதில்கள்

கேள்வி : பிரும்யாவிற்கு ஏன் கோவில்கள், மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள், உபாசனைகள் கூறப்படவில்லை?

பதில் : பிரும்மா என்பதின் தத்துவத்தை புரிந்து கொண்டால்தான், இந்த கேள்விக்கு பதில் புரியும். விஷ்ணுவின் நாபிக் கமலத்திலிருந்து தோன்றியவர் பிரும்மா. ஆதாவது ஸப்தம்தான் ப்ரும்மா. (ஸப்தம் நாபியிலிருந்து எழுகிறது) மந்திர ஒவிதான் ப்ரும்மா. உலகத்தை காப்பதற்கும், நடத்திச் செல்வதற்கும் பயன்படும் ஒவிதான் ப்ரும்மா. ஒவிக்கு கோவில் என்பது ஆதைச் சிரியாக உச்சரிக்கும்படியான நபர்களை தயார் செய்வதுதான். எல்லா ஒவிகளுக்கும் ஆதாரம் வேத ஒவி. வேத ஒவிக்கும் மூலம் பிரணவம். இதை விட்டு விட்டு, பிரும்மாவிற்கு வழிபாட்டு முறைகள் ஏற்பட்டிருந்தால், கோவில், கோபுரம், ஆகமம் போன்றவைகள் ப்ரும்மாவிற்கும் தோன்றிவிடும். இவைகளில் கவனம் செலுத்தினால், மூலமான ஒவி மீது உள்ள கவனம் சிதரிப் போகும். அதனால்தான், பிரும்மாவிற்கு கோவில் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் கூறப்படவில்லை.

கேள்வி : ஆதிசேஷன் எப்பொழுதும் தீருமாலுக்கு தொண்டு செய்வதிலேயே விருப்பம் கொண்டவர். அப்படியிருக்க அவர்க்குஷ்ணாவதாரத்தீவ், பகவானுக்கு முத்தவராக ஏன் பிறந்தார்? தம்பியாக பிறந்தால் அவ்வாவர் தொண்டிற்கு சரியாக அமைந்திருக்கும்?

பதில் : வெகுண்டவாஸிகளான ஜூய் விஜயர்கள், ஸனகாதிகளின் சாபத்தினால் ஹிரண்யகசிப்-ஹிரண்யாகமன், ராவணன்-கும்பகர்ணன் என்று அகர்களாக பிறந்திருந்தார்கள். அவர்களை வராஹ அவதாரம், நஞ்சாலி அவதாரம், ராமாவதாரம் எடுத்து பகவான் அழித்தான். துப்படி அழிக்கும் பொழுது முதலில், அகர்களில் தம்பியை அழித்து, பிறகு அண்ணனை அழித்தான். ஜிப்பொழுது பகவான் க்ருஷ்ணன், சிக்பாலன் மற்றும் தந்தவக்த்ரனை அழிக்க அவதரித்து உள்ளான். அஸ்ரார்களுக்கு

பழிக்கு பழி வாங்கும் கொவம் உண்டு. அதனால் அவர்கள் முதலில் தமிழை அழிக்க எண்ணம் கொள்ளலாம். அப்படி ஆகும்பொழுது, முதலில் தன் மேல் கோபம் கொள்ளட்டும் என்பதற்காகத்தான், தான் தமிழாகவும். ஆதிசேஷனுக்கு தன் பொருட்டு துன்பம் நேரிடக்கூடாது என்று நினைத்து அவரை அண்ணனாகவும் அவனுக்கெச்துநான்.

கேள்வி : ராவணன் சிவபக்தன். அனுமாரோ சிவ அய்ஸம் என்று பேரற்றப்படுபவர். அப்படியிருக்க, ராவணன் ஏன் அனுமாருடன் சண்டையிட்டான்?

பதில் : புராணங்களின்படி, வைகுண்டத்தில் தவாரபாலர்களாக இருந்த ஜூய, விஜூயர்களே சனகாதி ரிஷிகளின் சாபத்தால், பூமியில் அசர்களாக மூன்று பிறவிகள் எடுக்க நேர்ந்தது. மஹாத்மாக்களின் சாபம் என்பதால், தன்னிடம் பக்தியுடன் சேவை செய்து வரும் தவாரபாலர்களுக்கு கூட, பகவான் சாபத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கவில்லை. ஆயினும், கருணையினால், ஒவ்வொரு பிறவியிலும் தனது கரங்களினாலேயே, அவர்களுக்கு உலக வாழ்விலிருந்து விடுதலைகிடைக்கும் என்கிறார்.

அப்படி ஒரு பிறவியில் ராவண, கும்பகரணர்களாக ஜூய, விஜூயர்கள் பிறந்தார்கள். ராவணன் சிவபக்தனாயிருந்தும், ராமரின் பத்தினியான, ஜூகன்மாதாவான் சீதாதேவியை அபகரிப்பதான் மாபாதக செயலை செய்தான். சிவபெருமான், தனது பக்தனாகவிருந்தாலும், தகாத செயலை கண்டிக்க வேண்டுமென்பதால், அனுமனாக வந்து நல்ல புத்திமதிகளை சொல்லி, அதை கேட்காதபொழுது கண்டித்து. தண்டனையும் கொடுக்கிறார். பகவான், முன்னரோ தானே வந்து அழிப்பேன் என வாக்கு கொடுத்திருப்பதால், பூர்ணமின் கரங்களினால் அவன் முடிவு ஏற்பட வேண்டுமென அறிந்து, ராவணனை கொல்லாமல் விடுகிறார் சிவாம்சமான ஆஞ்சனேயர். ராவணன் இறுதியில் ராமரின் பாணங்களினால் மடிகிறான்.

வேறோரு கோணத்தில் பார்க்குங்கால், ராவணன் மற்றொரு

சிவபக்தரான நந்திகேஸ்வரரை அவமதி த்தான். அதற்காகவும் சிவபெருமான் அனுமனாக வந்து ராவண னுக்கு தண்டனையை கொடுக்கிறார். மேலும், இதன் மூலம் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடமும் இருக்கிறது. பக்தர்கள் மற்றும் மஹாத்மாக்களிடம் செய்யும்



தவறுகளை பகவான் மன்னிப்பது இல்லை. அவற்றிற்கான தண்டனையை கொடுப்பதற்கு தவறுவதும் இல்லை என்பதே நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடம்.



ராமாயணத்தை தத்துவமாகவும் பார்க்க முடியும். ராமனே ப்ரும்மம், சீதாதேவியே ஜீவன். அனுமாரே குரு. குருவின் உதவியினால்தான். ஜீவன் ப்ரும்மத்தை அடைய முடியும். பத்து மாதங்கள் சீதை அசோகவளத்தில் இருந்ததே கர்ப்பவாசம், ப்ரும்மத்துடன் சேர ஒருவன் தமோகுணமாள கும்பக்ஞனையும், ரஜோகுணமான இந்திரஜீத்தையும் அழித்துவிட்டு, சாதவீககுணமான விபிஷ்ணவின் துணை கொண்டு, பத்து இந்திரியங்களையும் வெல்ல வேண்டும். ராவணனின் பத்து தலைகளே பத்து இந்திரியங்கள். (கௌமேந்திரியங்கள் 5, ஞானேந்திரியங்கள் 5). ஜீவனான சீதை குருவான் அனுமனின் துணையால், சாதவீக விபிஷ்ணனை நட்பு கொண்டு, ரஜோதமோ குணங்களை அழித்து, திறுதியில் பத்து இந்திரியங்களையும் வென்று ப்ரும்மமான ராமனுடன் சேவதால், மறுபடி கர்ப்பவாசம் இல்லாத நிலையை எட்டுகிறான்.

ஆஸ்ரம செய்திகள்

22.11.2008 அன்று கௌணவ பரதார் மஹாத்மா புதீபுரி அண்ணங்க அவர்கள் நயது யதுரபுரி ஆஸ்ரமத்திற்கு விஜூயம் செய்தார்கள். மாதுரி ஸகி ஸடேயத பிரேமிக வரதனையும், கல்யாண புதீவாஸ பெருமாளையும், மங்களாஸாஸனம் செய்தார்னீனார்கள். காந்தீபணி குருகுல வித்யார்த்திகள், அத்யாபகர்கள், மற்றும் கூடியிருந்த பக்தர்களுக்காக அனுக்ரஹபாஷணம் செய்தார்னீனார்கள். எல்லோருக்கும் புதீஸ்வாமிகள் தன் தீருக்கரங்களினால் தீர்த்தப் பிரஸாதமும் வழங்கினார்கள்.



புதீபுரி அண்ணங்க அவர்கள் நயது யதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில்

தூக்கம் செய்து கொண்டிருந்தேன் என்றோ, தூக்கம் செய்தேன் என்றோ, தூக்கம் செய்யப் போகிறேன் என்றோ சொல்வது சரியல்ல. ஏனைனில் தூக்கம் என்பது ஒரு நிலை. அந்திலையில், நாம் தூக்குவதை, நாம் அறிவதீவிலை. ‘தூக்கத்திலிருந்தேன்’ என்று பின்னர்தான் சொல்ல முடியும். அதுபோல் தீயானம் செய்து கொண்டிருந்தேன், தீயானம் செய்தேன், தீயானம் செய்யப் போகிறேன் என்பதெல்லாம் தவறு. தீயானம் ஒரு செயல்ல. அது ஒரு நிலை. ஆக தீயானம் கலைந்தால், தீயானத்திலிருந்தேன் என்று ஒருவன் சொல்வது மட்டுமே சரியாகும். மற்றவை எல்லாம் வெறும் தீயானத்திற்கான முயற்சி மட்டுமே.

-ஸ்ரீஸ்வாமிஜி



PRANAMS TO THE LOTUS FEET OF HIS HOLINESS SRI SRI MURALIDHARA SWAMIJI

■ OUR SOLUTIONS

<input type="checkbox"/> SEARCH ENGINE OPTIMIZATION <input type="checkbox"/> SOFTWARE DEVELOPMENT	<input type="checkbox"/> WEB MARKETING <input type="checkbox"/> WEB DEVELOPMENT
--	--

Mr. Zaah Technologies India Pvt. Ltd.,
600 Marina Bay No.73 & 77, Ground Floor,
Santhome High Road, Santhome,
Chennai 600 004
Phone: +91-44-43033312
E-mail: contact@zaahindia.com

பாகவத பழம்
- ஸ்ரீஸ்வாமிங்கி

6



"கடவுள் உண்டா?" என்று யாரையாவது கேட்டோமானால் "உண்டு" என்பார்கள் சிலர். மற்றும் சிலரோ, நமக்கு மேலே வதோ ஒரு சக்தி உண்டு என்பார்கள். இப்படிப் பார்க்கையில், உலகத்தில் பெரும்பாலானோர் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்களே! இவர்கள் அனைவரும் ஆத்திகர்களே. ஆனால், பக்தர்கள் ஆக மாட்டார்கள். அப்படி நமக்கு மேலே இருக்கின்ற பல சக்திகளில், எல்லாம் மேம்பட்ட சக்தியை, (எதற்கு மேம்பட்டதாக வேறு எந்தச் சக்தியும் இல்லையோ அந்தச் சக்தியை) யார் வசப்படுத்துகிறார்களோ, அவர்களே பக்தர்கள். யோகிகள், ஞானிகள், சித்தர்கள் எல்லோரும், எப்படி அந்த சக்தியை அடைவது என்பதைத் தெரிந்து வைத்துள்ளார்கள். ஆனால் பக்தர்களோ, நாம் என்ன செய்தால் அந்தச் சக்தி நம்மைத் தேடி வரும் என்பதைத் தெரிந்து வைத்துள்ளவர்கள்.

பக்தி என்பது ஒன்பது விதமானது. அதை ஒவ்வொன்றாகச் செய்யச் செய்ய பக்தி வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும் என்பதைப் பிரவுற்றாதன் தன்னுடைய தந்தைக்கு ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் உபதேசம் செய்கின்றார்கள். அவையாவன -

- | | | |
|----------------|---------------|-----------------|
| 1. சிரவணம் | 2. கீர்த்தனம் | 3. ஸ்மரணம் |
| 4. பாத்திரவணம் | 5. அர்ச்சனம் | 6. வந்தனம் |
| 7. தாஸ்யம் | 8. ஸக்யம் | 9. ஆத்மநிவேதனம் |

1. சிரவணம் : சிரவணம் என்றால் கேட்பது, என்ன கேட்க வேண்டும்? நாம், என்ன செய்ய வேண்டும்? என்று கேட்டால், பிறகு அதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் வரும்; கேட்டுவிட்டுச் செய்யாவிட்டால், தோட்டும். ஆகவே, நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கேட்பதை விட, பகவான் என்ன செய்தான் என்று கேட்டால் போதும். அப்படிக் கேட்க வேண்டும் என்றால் ஸ்ரீமத் பாகவதம் மட்டும் கேட்டால் போதும்.

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில், பகவான் தன்னுடைய பிரபாவத்தால் பக்தர்களை எப்படி ரக்ஷித்தான் என்பதும் உள்ளது. அதுபோல், பக்தர்கள் தங்களுடைய சுயநலமில்லாத அன்பினால் பகவானை எப்படி வாலனை செய்தார்கள் என்றும் உள்ளது. இந்த ஸ்ரீமத் பாகவதமே எல்லோராலும் கேட்கத்தக்கது.

2. கீர்த்தனைம் : கீர்த்தனம் என்றால் பகவானைப் பாடுவது. ராகம், தாளம், ஸ்வராத்து-னும் பாடலாம். அது நாதோபாஸனை, கீர்த்தனத்திற்கு ராகம், தாளம், ஸ்வரம் முக்கியமில்லை. இருந்தாலும் தவறில்லை. கீர்த்தனத்திற்குப் பாவனைதான் முக்கியம். இறைவனைப் பற்றிப் பேசுவது, பிரவசனம், உபன்யாசம் எல்லாமே கீர்த்தனம்தான். நாமாவளியாகப் பாடுவது அல்லது அவனுடைய ஒரு நாமத்தை எப்பொழுதும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதும் கீர்த்தனம்தான். ஆனால், கீர்த்தனம் என்பது வாயைவிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். மனதிற்குள்ளாகவே சொல்லிக் கொள்வது கீர்த்தனமாகாது. வாயை விட்டு நாம் கீர்த்தனம் செய்வதை, நம்முடைய காதுகளே முதலில் கேட்பதால் இரண்டு பலன் (கீர்த்தனம், சிரவணம்) கிடைத்து விடுகின்றது. மற்றவர்களுடைய காதுகளில் அது விழுந்தால் அவர்களும் கரையேறிவிடுகின்றார்கள். கீர்த்தனத்திற்கு அதுதான் பெருமை.

3. விஷ்ணோ : ஸ்மரணம் : ஸ்மரணம் என்றால் எப்பொழுதும் பகவானை ஸ்மரித்துக் கொண்டே இருப்பது. ஒரு தாயார் தனிமையில் இருந்தாலும் தன்னுடைய சிறு குழந்தை பேசிய மழலைச் சொற்களையும், அந்தக் குழந்தை வினையாடிய விளையாட்டுக்களையும் நினைத்து நினைத்து. சுகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பாள். அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று அவன் நினைத்துச் செய்வதில்லை. இயல்பாகவே அவனுக்கு அது அமைந்துள்ளது. அவனுக்கு அந்தக் குழந்தையை மீண்டும் உடனோ பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை வரும். பார்த்தவுடன் கொஞ்சவாள். கொஞ்சக் கொஞ்ச, இதயத்தில் அன்பு பொங்க. அந்தக் குழந்தையை ஆலிங்களம் செய்து கொள்வாள். இதுபோல், உண்மையான நட்பிலும், உண்மையான

காதலிலும் கூட இருக்கும். இப்படியாக, எப்பொழுதும் பகவானை நினைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமாம். எப்படி? எழுதிய சித்திரம்போல் நினைக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்வது தியானம். 'ஸ்மரணம்' என்பது அவனுடைய பல்வேறு ரூபங்களையும், (பால்ய, கிளோர், யெளவன், போன்ற பல ரூபங்களை) அலங்காரங்களையும் ஸ்மரிப்பது. அவனுடைய லீலைகளையும், அவன் பேசிய பேச்சுக்களையும், அவனுடைய பலவிதமான ரூபங்களையும் ஸ்மரித்து ஸ்மரித்து. சப்புக் கொட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதற்குத்தான் ஸ்மரணம் என்று பெயர்.

4.பாதசேவனம் : இந்தப் பாதசேவனத்தை எப்பொழுதும் செய்து கொண்டிருப்பவள் சாக்ஷாத் பிராட்டியான மஹாலட்கமி. பகவானுடைய அவதார காலத்தில், எவ்வளவோ புண்ணிய புருஷர்களுக்கு இந்தப் பாக்கியம் கிடைத்திருக்கும். அதுபோல், சாதுக்களுக்கும் பாதசேவை செய்யலாம். சாதுக்களே பகவானுடைய பாதம். அவர்கள் மூலமாகத்தான் பகவான் உலகில் நடக்கின்றான். அவர்களுக்குச் சேவை செய்வதும் பாதசேவையே.

5.அர்ச்சனம் : அர்ச்சாவதாத்தில் உள்ள மூர்த்திக்கு பிரபோதனம், திருமஞ்ஜனம், அலங்காரம், பூஜை, நைவேதயம், டோலோதலவம், புறப்பாடு, உத்சவம் செய்வது இலவகளும் அர்ச்சனத்தில் அடங்கும். அல்லது பகவானுடைய திருவடிகளில் ஒரே நாமாவினாலோ அல்லது நூற்றியெட்டு நாமாவினாலோ அல்லது ஆயிரத்தெட்டு நாமாவினாலோ அர்ச்சனங்கள் செய்வதும் அர்ச்சனமே. நறுமலர்கள், துளசி, குங்குமம், குங்குமப்பை இவற்றினால் அர்ச்சனை செய்வது விசேஷமாகும். பெரியாழ்வார், அனந்தாழ்வார் போன்றவர்கள் செய்த நந்தவன கைங்கரியமும். அர்ச்சனத்தில் சேரும். அப்படி அர்ச்சனம் செய்யும்பொழுது, கடமை என்றோ, பெருமை என்றோ செய்யாமல் பொறுமையாக, அனுபவித்து, சிரத்தையுடன் செய்ய வேண்டும். பூக்களை விட்டு விட்டு ஏறியக்கூடாது. அர்ச்சனையில் ஒட்டம் கூடாது.இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லவும் கூடாது.

சொல்லிக் கேட்டுச் செய்வது அல்ல இது. பக்தர்களான மஹான்கள் இப்படிச் செய்வார்கள் என்று சொன்னால், ஒரளவு பொருத்தமாக இருக்கும். மஹான்கள் அர்ச்சனை செய்துக் கொண்டே வருவார்கள். ஒரு நாமாவளி வரும்; வந்தவுடன் அதைப்பற்றிய சிந்தனை வந்து கொண்டே இருக்கும். நினைத்து நினைத்துக் கண்ணரி விடுவார்கள். அடுத்த நாமாவிற்கு அவர்களால் செல்லவே முடியாது. அர்ச்சனையின் ஆரம்பம் தெரியும்; முடிவு தெரியாது. அவ்வளவுதான் சொல்லலாம். -கனியும்



www.destudioinfo.com

Quality is never an accident.
It is always the result of intelligent effort.



[www.dextechinfo.com](#)

- Mobile Data Security Systems
- Multimedia Content Exchange



[www.dextechinfo.com](#)

- Mobile Entertainment Utilities
- 3d Multiplayer Games

Roblock Theft Recovery System for
Blackberry, Windows mobile, Sony Ericsson mobile phones

Roblock provides protection and safety from theft or losing your mobile Phones and helps to retrieve it back.. Now the users can forget the fear of losing their mobile phones by protecting it Using Roblock Software.

<ul style="list-style-type: none"> <input type="checkbox"/> SMS notification on SIM Change <input type="checkbox"/> Reminds WIRE memory card 	<ul style="list-style-type: none"> <input type="checkbox"/> Recover contacts from lost phone <input type="checkbox"/> Complete Stealth operations
--	---

contact@dexmobile.com | Ph: +91 960029777

ஸ்ரீவீரகுதயானந்தா பாபாஜி - ப்ருந்தாவன்



தீங்கள் பார்க்கும் இந்த இதழின் முகப்பில் ஸ்ரீவீரகுதயானந்தா பாபாஜி அவர்களின் புகைப்படத்தை பார்க்கிறீர்கள். ஒரியாவை சேர்ந்தவரான இவர் ப்ருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீதாமோதா மந்திரின் அருகில் வாழ்ந்து வருகிறார். 101 வயதுக்கும் மேலான இவர் சைதன்ய மஹாபாரதியின் சம்பிரதாயத்தை சேர்ந்தவர். ஸ்ரீ மத்பாகவதத்தின் ரஸானுபவங்களில் எப்பொழுதும் மூழ்கி இருக்கும் இவர் மிகவும் எளிமையானவர், வங்களாமும், இந்தியும் நன்றாக தெரிந்த இவர் ப்ருந்தாவனத்தில் வாழ்ந்து வரும் ஸாதுக்களில் மிகவும் உயர்ந்தவராக கருதப்படுகிறார். நமது ஸத்ஸங்கத்தை சேர்ந்த அன்பர்கள் சமீபத்தில் ப்ருந்தாவன யாத்திரை சென்றிருந்த பொழுது, நமது ஸ்ரீஸ்வாமிஜியின் புகைப்படத்தை அவரிடம் காட்டினார்.

அந்த புகைப்படத்தை, தனது மார்பில் வெகு நேரம் வைத்துக்கொண்டார். அப்புகைப்படத்தை தனது மார்பில் வைத்தவாறே ஒரு புகைப்படமும் எடுத்துக்கொண்டார், இது www.namadwaar.org இணைய தளத்தில் வெளியாகி இருந்தது.

ப்ருந்தாவனத்தில் உள்ள பல பர்புக்கள், இவரது சீடர்களாக இருந்தாலும், இவர் பணத்தை கையால் கூட தொடுவதில்லை. ஸாதுக்கள் சேவையில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவரிவர். ப்ருந்தாவனத்தில் எங்கு அன்னதானம் நடந்தாலும், இவரை தவறாமல் அழைத்து விடுவர். இவர் எங்கு கலந்து கொள்கிறாரோ, அங்கு அடியார்களின் அன்னதானத்திற்கு சிறிதும் குறைவு ஏற்பட்டதே இல்லை என்பது இன்று வரை பலரின் அனுபவம்.

-திரு.ஐக்டீஷ் தாஸ்



Solicits your esteemed presence on the
occasion of the
**Second Year Prayer Meeting for
Students appearing for the X and XII
standard final examinations,**

On **25th January, 2009**

At KamarajarArangam,
Anna Salai, Teynampet, Chennai

From **10 a.m. to 1 p.m.**

(Speech on 'Confidence to face Challenges' & 'Success in
Examinations' followed by Prayer for exams)

Your participation shall be a source of
inspiration and joy to us!

Many Thanks,

Trustees of G.O.D India trust

Please RSVP : Mr. Balaji R at
044 2371 8351 or contact@godindia.org

ஸ்ரீமத் பாகவத தலை ஸ்கந்த தத்துவங்கள் - ஸ்ரீஸ்வாமிஜி

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் பத்தாவது ஸ்கந்தம் இரண்டு பாகங்களாக உள்ளது. முதல் பாகத்தில் வரக்கூடிய சிருஷ்டங்களின் லீலைகள் மதுரா, கோகுல, பிருந்தாவன லீலைகள் ஆகும். அவற்றில் உள்ள முக்கியமான லீலைகள் பிரும்ம மோஹன லீலை, காளீய நாத்தனம், கோவர்த்தனோத்தாரணம், ராஸநாட்டியம் என்பவைகள் ஆகும். பிரும்ம மோஹன லீலையை பற்றி சற்று விரிவாக பார்ப்போம். பிரும்மாயா? உலகத்தில் சிருஷ்டி தொழிலை மேற்கொண்டவர், உலகம் என்றால் பூமி, கோள்கள், விண்மீன்கள், நீர், நிலம், காற்று, தீ. ஆகாயம் என்று நினைக்க வேண்டாம். பிரந்து, பிரந்து சாகும் சிறு பழு பூச்சிகள் முதல் மரணமே இல்லாத அமர்கள் வரை அவரது படைப்பே. இந்த படைப்பு ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தவையே. ஆகாயம், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று இவைகள் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தே உள்ளன, ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்று இல்லை.

உலகத்தை பிரும்மா கடமை என்று மட்டும் பண்டகாமல், ரஸித்து படைத்துள்ளது, படைப்பை பார்க்கும்பொழுதே தெரிகின்றது. மயில் தோகைகளில் அமைந்துள்ள வர்ண ஜாலங்களும், அதன் ஆட்டமும், குமிலின் குாலின் இனிமையும், சிறுக்கிட்டு பறக்கும் வண்ணத்து பூச்சிகளும், புள்ளிமான்களும் பிரும்மாவினுடைய ரஸிகத்தனமைக்கு அத்தாட்சிகள், இப்படி சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். சரி, இவ்வளவையும், ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு முழுமூச்சடன் யுகம், யுகமாக செயல்பட்டு வரும் பிரும்மா ஒன்றை மட்டும் மறந்து விட்டார். என்ன அது? தன்னை படைத்தவனையும், அவன் இட்ட கட்டளையையும், அவன் அருளையும், அவன் கொடுத்த சக்தியையும், மறந்தார். மரக்கலாமா? மறந்ததோடு மட்டும் இருந்தால் பரவாயில்லை. தன்னை படைத்தவனிடமே தன் வேலையை காண்பிக்க ஆரம்பித்தார்.

அதற்கும் மேலே போம். அவன் தனக்கு ஆடிபணிய வேண்டும் என்று நினைத்தார். அதற்கு என்ன செய்தார்? பிருந்தாவனத்தில் கண்ணன் மேய்த்துக் கொண்டிருந்த மாடு, கன்றுகள், மட்டும் சிறுவர்களான கோபாலர்கள் எல்லாவற்றையும் மறைத்து தன உலகத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார். எவ்வளவு ஒரு அல்பமான செயல் பார்த்தீர்களா? மிகப் பெரியவர்கள் கூட சில சமயங்களில் சிறுமைத்தனத்துடன் நடந்து கொள்வது உண்டுதானே. அப்படித்தான்

தன்னையே நம்பியவர்களுக்கு பிறரால் எந்த விதத்திலும் துன்பம் விளைவதை மட்டும் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டான்.

இதுவும். ஆனால் அவர் அப்படி நடந்து கொண்டது பகவான் கண்ணனிடம் அன்றோ! இப்படி செய்யலாமா? கண்ணன் தானாக எந்த வம்பிற்கும் போக மாட்டான். வந்த வம்பை விடவும் மாட்டான்.

அவனுக்கு யானையும் அடிக்கவோ, உதைக்கவோ, துன்புறுத்தவோ, அல்லது உபதேசிக்க வேண்டும் என்றோ எண்ணமே கிடையாது. அதே ஸமயத்தில் தனக்கு யார் என்ன தீங்கு செய்தாலும் கூட அறியாமை, சிறுமை என்று சிரித்துக் கொண்டே பொறுத்துக் கொண்டுவிடுவான்.

ஆனால் தன்னையே நம்பியவர்களுக்கு பிறரால் எந்த விதத்திலும் துன்பம் விளைவதை மட்டும் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டான். கண்ணன் பொல்லாதவன் என்று உலகம் சொன்னால் சொல்லட்டுமே. உலகம் கொடுக்கும் பெயர் முக்கியமா? தன்னை சரணாடந்தவர்களை காப்பது முக்கியமா? அப்படித்தான் இங்கு பிரும்மாவிடம் சென்று அடிபணியவில்லை. ஏன் அடிபணிந்தால் என்ன கெட்டுவிடும் கண்ணனுக்கு? ஒன்றும் கெட்டுவிடாது. செய்யக் கூடியவன்தான். செய்வதற்கும் ஆசைப்பட்டான். ஆனால் அப்படிச் செய்வதே பிரும்மாவின் காவத்தை அதிகரித்து விடுமல்லவா? ஏற்கனவே காவும் பிடித்து அலையும் பிரும்மாவிற்கு இன்னும் காவத்தை வளர்த்து விடுவதால் கண்ணனுக்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அது பிரும்மாவிற்கு நல்லதில்லை அல்லவா?

பிருந்தாவனத்தில் உள்ள தாய் தந்தையர்கள் பரிதலிக்க கூடாது என்பதற்காக, தானே பல கோபாலர்களாகவும் ஆனான். தானே, பல மாடு, கள்றுகளாகவும் ஆனான். அன்று குட்டி குழந்தையாக வாய் திறந்து அண்ட சாசாரத்தை தனக்குள் காண்பித்து யசோதையை மூர்ச்சை அடைய வைத்தான். அங்ஜூனானுக்கு விஸ்வரூப தர்சனம் தந்து தனக்குள்ளேதான் இந்த ப்ரபஞ்சம் உள்ளது என்பதை காண்பித்தான். இவைகள் மூலம் 'எல்லாம் எனக்குள்ளே', என்பதை காண்பித்தான். ஆனால் இந்த பிருந்தாவன லீலையின் மூலம் 'எல்லாமாகவும் நானே'

தான் செய்யும்
சிருஷ்டி யின்
திறமையையும்
அழகையும் நினைத்து
பிரும்மாவிற்கு கர்வம்
வந்தது

என்பதை தருட படுத்தினான். கண்ணன் இப்படி செய்தும், ஒரிரு நாட்கள், அல்லது மாதங்கள் கழித்தாவது. ஏதாவது முடியவில்லை என்று கண்ணன் வருவானோ என்று, பிரும்மாவிற்கு ஒரு சபலம், ஒன்றும் பலிக்கவில்லை.

கண்சியாக குழந்தைகள், மாடு, கள்றுகள் இவைகளை கொண்டு விட்டுவிட்டு அஞ்சலி செய்து அடிபணிகின்றார் பிரும்மா. இப்படித்தான் சிலர் மற்றவர்களை அடிபணிய வேண்டும் என்று மிரட்டிப் பார்ப்பார்கள். முடியவில்லை என்றால் நம் காவில் விழுந்து விடுவார்கள். இதைத்தான் 'கெஞ்சினால் மிஞ்சவது, மிஞ்சினால் கெஞ்சவது' என்பார்கள் போலும். இப்பொழுது அந்த நிலைதான் பிரும்மாவிற்கு, பாவம்! ஆனால் பிரும்மா, பெரியதாக ஸ்துதி செய்து விட்டு பேரனாரே தவிர, பகவான் அவருடன் ஒன்றுமே பேசவில்லை. அனுப்பிவிட்டார் அவ்வளவுதான்.

சரி இந்த லீலையின் தத்துவம் என்ன? பிரும்மா என்ன செய்தார்? படைத்தவனை மறந்து எல்லாம் தன் செயல் என்று கர்வம் பிடித்து அவைந்தார். நாம் மட்டும் என்ன செய்கின்றோம்? படைத்தவனை மறந்து கர்வம் பிடித்து அவைகின்றோம். சரி, பிரும்மாவிற்கு எதை நினைத்து கர்வம் வந்தது. தான் செய்யும் சிருஷ்டியின் திறமையையும், அழகையும் நினைத்துதானே!

நாமும் ஒரு விதத்தில் பிரும்மா தான். கவிஞர்களை படைப்பதனால் கவிஞர்கள் பிரும்மா. காவியங்களை படைப்பதனால் எழுத்தாள்ளும் பிரும்மா. ராகங்களை படைப்பதனால் பாடகனும் பிரும்மா. மண்பாண்டங்களைச் செய்யும் கலைஞர்களும் பிரும்மா. நடிக்கும் நடிகளும் பிரும்மா. நாம் எல்லோரும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் பிரும்மா. இந்த திறமைகள் அதிகமான பரிமாணங்களை அடையும்பொழுது பரிமளிக்க ஆரம்பிக்கின்றது. அப்படி



பரிமளிக்கும்பொழுது சர்றே நமக்கு ஒரு மயக்கும். அவன், அவன் என்பது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறந்து நான், நான் என்பது தலைதூக்குகிறது. படைத்தவனை மறந்தாலும் பரவாயில்லை. அவனை மறுப்போம், மறுத்தாலும் பரவாயில்லை அவமதிப்போம். தான் மட்டும் அவமதித்தாலும் பரவாயில்லை; எல்லோரும் அவமதிக்க வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்வோம். இத்தோடு மட்டுமல்ல, இவைகள் எல்லாவற்றையும் பெருமையாகவும் நினைப்போம். இதுதான் இந்த லீலையின் தத்துவமோ? ஆகவே 'நான்', 'நான்' என்று அகங்காரப்பட்டால் பிரும்மா ஆனது போல் தலைக்குப்புற கவிழ்வோம். 'நான் யார்?' என்று விசாரிக்க ஆரம்பித்தால் பிரம்மாகி ஆனந்தித்திருப்போம்.



பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை

சரியான தீர்ப்பு



ஒரு நாட்டில் அரசு நிர்வாகம் சரியாக நடக்கிறது என்பதை நீதித்துறையின் மூலம் சரியாக தெரிந்துக் கொள்ளலாம். பண்ணடக்காலங்களில் ‘பஞ்சாயத்து’ எனும் அமைப்பு மூலம் வழக்குகளை விசாரித்து உடலுக்குடன் தீர்ப்புகள் வழங்கப்படும். ஜந்து நேர்மையான, சமூகத்தில் நல்ல மதிப்பு பெற்றோரால் இந்த வழக்குகள் விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்பு வழங்கப்படும். தமிழ்நாட்டிலும், நீதி தவறாத மன்னர்கள் பலர் ஆண்டுள்ளனர் என்பதை பல சரித்திருக்களின் மூலமாக அறிகிறோம்.

தன் புதல்வனே ஆயினும், தண்டனை தா தீர்ப்பு தந்த, மனுநீதிச்சோழனின் கதையும், கண்ணகியின் கணவன் கோவலனுக்கு எதிராக, தவறாக தீர்ப்பு தந்ததால், தளக்கு தண்டனை தந்து கொண்ட பாண்டியனின் கதையும் பிரபலமானவை. இது தவிர, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் கதையில், சிவபெருமானே கூட வழக்காடு மன்றத்தில், நீதி கேட்டு வந்ததாக உள்ளது. இதுவும் தவிர, கண்ணபிரானும் தனது பக்தலுக்காக வழக்காடு மன்றத்தில் சாட்சி சொன்ன கதையும் உண்டு. ஆக, நீதி பெறப்படும் தலமானது மிகவும் புஜிதம் வாய்ந்ததாக கருதி, போற்றப்படுகிறது.

திருஞாள சம்பந்தர் தனது பாடல்களிலே மாதம் முழுமுறை மழை பெய்யும் என்றும், அப்படி பெய்வதற்கு மூவர் காரணம் என்கிறார். கற்புடைய மாந்தர், வேத நெறி தவறா அந்தணர், நீதி நெறி தவறா மன்னர் என்கிறார். வள்ளுவரும் அழகாக,

வான் நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம்; மன்னவன்

கோல் நோக்கி வாழும் குடி

என உயிர்கள் எப்படி வான்மழையை நம்பி உள்ளனவோ,
அதுபோல மக்கள் மன்னனின் நீதியை நம்பி வாழ்கின்றனர் என்கிறார்.

சான்றோர்கள் மழை பெய்யும் என்றால், பெய்துவிடும். இதையே 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' என்பார். நீதியை தலையாகக் கொண்டு வாழ்வோர் எவராயினும், அவருக்கு தெய்வம் கட்டுப்படும். அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா மாகாணத்தில் கடும் வறட்சி ஒருமுறை ஏற்பட்டது. அவ்வுரில் நீதிபதியாக வாழ்ந்த ஒருவரை "மழை பெய்யச் சொல்லி தீர்ப்பு எழுதுங்கள்" என்றனர் மக்கள். அவரும் ஒரு வழக்கின் முடிவில் "I order the Rain God to start raining" என எழுதினார். ("நான் மழைக்கடவுளை மழையை ஆரம்பிக்கு மாறு ஆணையிடுகிறேன்"). மழை அன்றிலிருந்து பெய்ய ஆரம்பித்தது. நிற்கவே இல்லை. பல நாட்கள் கழித்து, மறுபடியும் அவரையே மழையை நிறுத்தச் சொல்லி தீர்ப்பு எழுதச் சொன்னார்கள் மக்கள். அவரும் அப்படியே எழுத மழையும் நின்றது. அந்த நீதிபதி அமானுடான சக்தி படைத்தவர்கள், ஆயினும், நீதிபதி அல்லவா? நேர்மையின் உருவமாக இருந்தார்.

வழக்கு விசாரித்து தீர்ப்பு சொல்வதை பழக்காலத்தில் பல ஆட்சிகளில், மன்னர்கள் கூட நேரடியாக செய்து வந்தனர். கிறிஸ்துவமதத்தில் இது குறித்து ஒரு அருமையான கடை வருகிறது. சாலமன் எனும் மன்னன் நீதியிலும், வீரத்திலும் சிறந்தவனாக போற்றப்படுகிறான். அவனது சபையில் ஒரு சிக்கலான வழக்கு விசாரணைக்கு வருகிறது. இரு பெண்மணிகள் ஒரே இல்லத்தில் வசித்து வந்துள்ளனர். இருவருக்கும் ஒரே சமயத்தில் பிறந்த இரு கைக்குழந்தைகள் இருந்தன. தூதிர்ஷ்டவசமாய், ஒருவளின் குழந்தை ஓரிரவு மரித்து விட்டது. அதை அறிந்த அந்த பெண்மணி, குழந்தைகளை இடம் மாற்றி விட்டாள். காலை எழுந்தவுடன், மற்றொருவளுக்கு இரந்து கிடக்கும் குழந்தை தனது குழந்தை அல்ல என்று புரிந்துவிட்டது. குது நடந்து இருக்கிறது என்பதையும், தன் குழந்தையை தன்னுடன் வாழ்பவள் எடுத்துக்கொண்டாள் என்பதையும் புரிந்து கொள்கிறாள்.

உண்மையான தாய், வாதாடி பார்த்தான். பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியும், அவள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. தனது குழந்தைத்தான் உயிருடன் உள்ளது என அவள் சாதித்தாள். சொந்தத் தாய் வேறு வழியில்லாமல், அவளையும் கூட்டிக் கொண்டு, மன்னவனான சாலமனிடம் வந்தாள். சாலமனும், பூரணமாக விசாரித்தான். நேரடியாக யாருடைய குழந்தை என்று ஊர்ஜிதம் செய்ய முடியாததால், ஒரு யுக்தியை கையாஞ்சிறாள்.



“இருவரிடம் பேசியதில், இருவரும் தாமே குழந்தைக்கு தாய் என கொண்டாடுகிறீர்கள். ஆக, இந்த ஒரு குழந்தை உங்களிருவருக்கும் சொந்தம் எனில், இதை இரு கூநாக பின்து உங்களிடம் ஒவ்வொரு சரிபாதியை ஒப்படைக்க ஆணையிடுகிறேன்” என தீர்ப்பளித்தான்.

இதைக் கேட்டவுடன், ஒருத்தி சலணமற்று இருக்கிறாள். மற்றொருத்தியோ “அப்படி செய்ய வேண்டாம். குழந்தை உயிருடன் இருக்கட்டும். குழந்தை அவனுடையதே” என அலறி பதறுகிறாள். சாலமனோ, அப்படி அலறுகிறவனே உண்மையான தாய் என தீர்ப்பளித்து அவளிடமே குழந்தையை ஒப்படைக்கிறாள். காரணம்? உண்மையான தாய்க்குத்தானே குழந்தை துன்பறுவதைக் கண்டு வலிக்கும்? மேலும், அவள்தானே குழந்தை பூரண ஆயுஞ்சன் இருக்க விரும்புவாள். இதை உணர்ந்து, சாலமன் தீர்ப்பளிக்கிறான். பலரும் சாலமனின் இந்த புத்திக் கூர்மையையும், நீதி பிறழு தீர்ப்பையும் பாராட்டுகின்றனர். அறிவும், நேரமையும், பாரபட்சமின்மையும் கொண்ட நீதிமான்கள், சமூகத்திற்கு மிக மிக அவசியம் என்பதை புரிந்து கொண்டார்களா, பாலகர்களோ?

ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் - ஜனனி



ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிகாலம் முடியும் தருவாயில் நமது பாத நாட்டில், பல சிறு சிறு, ஸ்வதந்தர மாநிலங்கள் இருந்தன. இவைகள் அரசர்களால் ஆளப்பட்டன. தத்தியாவும் அப்படி ஒரு மாநிலம். அதன் அரசனுக்கு முதலைகளை வளர்ப்பதில் ப்ரியம். ஒரு பெரிய குளத்தில் பல முதலைகளை அவன் வளர்த்து வந்தான். ஒரு காவலாளியை அமர்த்தி அங்கு வருபவர்களை எச்சரிக்குமாறு நியமித்திருந்தான் அரசன்.

ஒரு நாள் ஒரு தீளம் பாபா குளத்தில் நடுவில் நிற்பதைக் கண்டான் காவலாளி. திடுக்கிட்டு “ஹே பாபா! குளத்திலிருந்து வெளியே வந்துவிடு! அங்கு முதலைகள் இருப்பது உணக்கு தெரியவில்லையா? உன்னை கடித்து கொண்றுவிடும்! சீக்கிரம் வெளியே வா” என்று கூச்சவிட்டான். அந்த பாபாவோ சற்றும் அசையாமல் மிகவும் சாந்தமாக அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தார். காவலாளி மீண்டும் மீண்டும் கத்தி பார்த்தான், உடனே சென்று அரசனிடம் புகார் செய்தான்.

அரசனும் தனது ஆட்களுடன் அங்கு வந்தான். பாபாவை குளத்திலிருந்து வெளியேறுமாறு கூறி, அரச கட்டளையை மீறினால் தண்டனை அளிக்கப்படும் என்று மிரட்டனான். பாபாவின் காதுகளில் இந்த வார்த்தைகள் விழுந்ததாகவே தெரியவில்லை. அந்த ராஜா, பாபாவின் நிரப்பயமான மனோநிலையை கண்டு வியந்தான். எமாதியில் இருப்பதுபோல் அசைவற்று இருக்கும் பாபாவைச் சற்றி முதலைகள் ஸ்வதந்தரமாக நீந்துவதை கண்ட அவனுக்கு பெரும் ஆச்சரியம். பாபா வெளியே எப்பொழுது வந்தாலும், அதுவரை இருந்து, அவரை தண்ணிடம் அழைத்து வருமாறு தனது ஆட்களுக்கு உத்தரவிட்டான் ராஜா.

பாபா குளத்திலிருந்து வெளியேறி வந்தவுடன் அரசனிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அரசனுக்கு, பாபா ஒரு மஹாபுரஷர் என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ள வெகுநோம் ஆகவில்லை. பாபாவை மிக

மரியாதையுடன் உபசரித்து தத்தியாவிலேயே சில காலம் தங்கி அங்குள்ள மக்களுக்கு அழுகாறும் புரியுமாறு ப்ரார்த்தித்தார். பாபாவும் ஒப்புக் கொண்டார்.

1843 ஆம் ஆண்டு புந்தேல்கண்ட எனும் இடத்தில் ஒரு அந்தண குடும்பத்தில் பிறந்தார் கவாரியா பாபா. மிகவும் பலமான பக்தி ஸம்ஸ்காரங்களை இவரிடம் கண்ட. அவாது பெற்றோர்கள் அவர் குடும்பத்தை விட்டு விடுவாரோ என்று அஞ்சி. அவருக்கு பதினாறு வயது இருக்கும்பொழுதே ஒரு அழகான பெண்ணை திருமணம் செய்து வைத்து விட்டார்கள். ஆனால் கல்யாணத்தினாலும் அவரை அநிக நாட்கள் கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியவில்லை. வீட்டை விட்டு துறந்து அவர் அங்கும் இங்கும் ஸஞ்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்.

பாபா, ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை தேடியபடியே இருந்தார். கருஷ்ணனை 'யாரா' அதாவது 'நன்பா' என்றே அழைப்பார் நமது கவாரியா பாபா, இவர் யாரிடத்திலிருந்தாவது தீண்டி பெற்றாரா என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர் ஒரு விஷயத்தை நன்கு அறிந்திருந்தார். "கண்ண ஒருக்கு தன்னிடம் மட்டுமே பரியமுள்ளவர்களை கண்டால் மிகவும் பிடிக்கும். அவர்களை தனது உயிர் நன்பனாகவே அவன் உக்பான். கவாரியா பாபா எல்லாவற்றையும் கண்ணவின் நட்புக்காகவே துறந்திருந்தார். அதனால் கண்ணன் தன்னை நன்பனாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டான் என்பதில் அவருக்கு சற்றும் ஜூயப்பாடு இல்லை. தனக்கு கண்ணனை காண வேண்டும் என்று எவ்வளவு அவா உள்ளதோ, அது போன்றே கண்ணனும் தன்னாக காண அவா கொண்டிருப்பான்" என்பதே பாபாவின் நம்பிக்கை. பகவான் கருஷ்ணனும் அவரது மனதில் புகுந்து நன்கு அமர்ந்துவிட்டான். தன்னைத் தவிர வேறு ஒரு விஷயத்தை, பாபாவை நினைக்க விடமாட்டான். தனக்கு பரியமான காரியங்களை தவிர வேறு எதையும் செய்யவும் விடமாட்டான்.

(தொடரும்)

மாலே மணிவண்ணா - 68

-மகாவித்துவான் மயிலம். வே. சிவசுப்பிரமணியன்

எம்பெருமான் உலகை நிலைநிறுத்துவது மாத்திரம் செய்பவர் அல்ல. உலக உயிர்களின் தோற்றும் ஒடுக்கம் நிலைபேறும் அவரிடத்திலேயே உள்ளவை என்பதனால், அவரிடத்தில் உள்ளனவே பிரிந்து வெவ்வேறு பொருளில், வெவ்வேறாகிய குணங்களாய் பொருந்தியுள்ளமை உணரும்போது, "அவரில்லாமல் எதுவும் இல்லை" என்ற தத்துவம் உண்மை விளங்கும் என்கிறது பரிபாடல்.

விஷங்கு ஈதுலஸ்நாமத்தில் நூற்று முப்பத்தெட்டாவது திருநாமம் ஒழ் சதுர்வ்யூஹ: என்பதாகும். அதாவது தன்னை நான்காகப் பருத்துக் கொண்டவர். எம்பெருமானுக்கு வ்யூஹ நிலைகள் நான்கு. வ்யூஹம் என்பது செயலுக்குரிய வடிவைக் கொள்ளுதல் ஆகும். உலகப் படைப்பின் பொருட்டு ப்ரத்யும்நார் ஆகவும், உலகைக் காக்குமாறு அநிருத்தர் ஆகவும். அழிப்பிற்காக ஸங்கர் ஷணாகவும், இம் மூன்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட தனி முதற் பொருளாக வாஸ்தேவராகவும் பகவான் இருக்கிறார்.

ஆசையைத் தூண்டி படைப்பை நிகழ்த்துகிற ப்ரத்யுமந்ரைக் 'காமன்' என்றும் கூறுவர். பகவானின் ஆறு குணங்களில் ஜஸ்வர்யம், வீரியம் இவரிடம் அதிகம் உள்ளது. இவர் புத்தி தத்துவத்தின் அதிஷ்டான தேவதை. காப்பிற்கான செயலாற்றல் உள்ளவர் அநிருத்தர்- சக்தியும் தேஜஸாம் இவரிடம் அதிகம். மனம் என்றும் தத்துவத்தின் அதிஷ்டான தேவதை. எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக்கிக் கவர்ந்து கருக்கி ஒடுங்கச் செய்பவர் ஸங்கர்ஷனர். ஞானமும் பலமும் இவரிடம் அதிகம். அஹங்கார தத்துவத்தின் அதிஷ்டான தேவதை.

ஆறு குணங்களும் கொண்டு பிரம்ம ஞான சொருபமாய் விளங்கும் பரம்பொருள் வாஸ்தேவர் ஆவர். பகம் என்றால் ஆறு என்று பொருள். ஆறு குணங்களை உடையமையால் பகவான் என்பவராக ஆகிறார்.

உலகைப் படைக்க பகவான் ஸங்கலபம் கொள்கிறபோது காமன் (பாத்யம்நன்) ஆகிறார். இந்த ஆசையே உலகைத் தோற்றுவிக்கிறது. உயிர்களுக்கு உடலைக் கூட்டுகிறது. இவரை விஷ்ணுவின் குமார் என்பார். உயிர் வாழ்வுக்குச் சீரான ஒட்டம் பெற கட்டுப்பாடு வேண்டும். கட்டுப்பாடு இருந்தால் தடையில்லாத்தன்மை ஏற்படும். வாழ்வை நிலைக்கச் செய்யும். அந்த பகவானின் வடிவம் அநிருத்தர் - அதாவது தடைப்பாதவர்.

எல்லாவற்றையும் எப்போதும், அவ்வப்போதும், நிரந்தாமாகவும் செயலிழக்கச் செய்வதும், அதாவது ஒடுக்குவதும் உலகிற்கு முக்கியமான பணி. இந்த வடிவம் ஸங்கர்ஷனர் (தான் இருக்கும் இடத்திற்கு எல்லாவற்றையும் வலிவுடன் இழுப்பவர்).

இம்முன்று பணிகளால், உலகைத் தொடர்பு கொண்டு அதனோடு தோய்வில்லாமல் எல்லாமாக, எல்லாம் அல்லவாக விளங்குபவரே வாஸாதேவர் ஆகிய பகவான்.

பகவானே எல்லாமாகவும் அல்லவாகவும் இருக்கிறான் என்றால் அவன் மானையை உணர வல்லவர் யார் என்கிறார் நம்மாழ்வார்.

“திட விசம்பு எரி வளி நீர் நிலம் இவையிசை
படர்பொருள் முழுவதுமாய் அவை அவை தொறும்
உடல்மிசை உயிர் எனக்காந்து எங்கும் பரந்துளான்
சுடர்மிகு சுருதியுள் இவை உண்ட சுரேனை.

“யாரும் ஓர் நிலைமையன் என அறிவரிய எம்பெருமான்
யாரும் ஓர் நிலைமையன் என அறிவெளிய எம்பெருமான்”

“அமைவுடை அமர்நும் யானையும் யாவரும் தானாம்
அமைவுடை நூரணன் மானையை அறிபவர் யாரே”

(திருவாய்மொழி)

என்ற பாக்ரங்களை நோக்குக,

(தொடரும்)

அச்சிரமணமாலை

ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாராயண உரைகளிலிருந்து - 153



நோக்கியே கருதி மெய் தாக்கியே

பக்குவம் ஆக்கி நீ ஆண்டருள் அருணாசலா

சம்பிரதாயத்தில் ஸ்மரணத்தின் மூலம் ('கருதி') பெறப்படும் அருளே மிகவும் உயர்ந்ததாக கருதப்படுகிறது. சங்கரபகவத்பாதரின் சீடர் சிரி இவ்வாறுதான் அருள் பெற்றார். மீழத் பாகவதத்திலும் நாத மஹரிஷி தனக்கு எப்படி பக்தி வந்தது என கூறும்பொழுது சாதுக்களின் ஸ்மரண தீசையினால்தான் வந்ததுஎன்கிறார்.

சன்யாஸிகளுக்கு, சதா சஞ்சாரம் செய்து வரவேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், (ஒரு ஊரில் 3 நாட்கள் மேல் தங்கலாகாது என்பதொரு விதி) சாதுர் மாஸ்ய காலத்தில் (மழைக்காலம்) ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. நாரதரின் பூர்வ ஜூன்மத்தில், அவரது தாய், இப்படி அவர்கள் ஊரில் தங்கியிருந்த சன்யாஸிகளான சாதுக்களுக்கு சேவை செய்து வந்தாள். சிறுவனாக இருந்த நாாதரை அந்த சாதுக்களிடம் பணிவட்டும், மரியாதையுடனும் இருக்க பழக்கினாள். ஒருநாள், குழந்தையான நாரதர் சாதுக்களின் உச்சிஷ்ட ஆண்டத்தை (சாப்பிட்டு மீதமான அன்னம்) சாப்பிட்டு விட்டார். அன்றிலிருந்து சாதுக்கள் எப்படியெல்லாம் நாமக்ரத்தனம் செய்து வந்தனரோ. (ஹரி, நாராயணா) அப்படி எல்லாம் நாாதருக்கும் மனதில் ஸ்புரிக்க ஆரம்பித்தது. நாாதருக்கு இது மிகவும் ஆச்சிரியகரமாக இருந்தது. அப்படியே மெல்ல பகவானின் மேல் ஆசையும் துதிகமாயிற்று. 4 மாதங்கள் கழிந்தவுடன் சாதுக்கள் சென்று விட்டனர். சிறிது நாட்களில், நாரதரின் தாய் ஒரு அரவம் தீண்டி இறந்து போனாள். நாாதரும், தமக்கிருந்த ஒரே உலகப்பிணைப்பை பகவான் துண்டித்து, தியானத்திற்கு அனுகூலமாக்கி விட்டான் என்று நினைத்தார்.

ஒருநாள் திட்டென தனது மனதில் பகவானின் திருவுருவம் பல்கிரண தோண்றி, நிலையாக நின்று விட்டது கண்டார். இது மிகவும் ஆனந்தமாக இருந்தது அவருக்கு. இதற்கு காரணம் என்னவென்று அவர் கூறுகையிலே “4 மாதமாக இங்கே தங்கியிருந்த சாதுக்கள், நம்மிடையே சேவை செய்து வந்திருந்த சிறுவன் எப்படி இருக்கிறானோ”, என எண்ணியிருப்பார்.

அதனாலேதான் இது சாத்தியமானது” என ஸ்மரண தீசையின் பெருமையை கூறுகிறார்.

சாதாரணமாக ஸ்பரிச தீசையை முதல் தரமாக சொல்லாமல் இருப்பது வழகம். இங்கு ‘நோக்கி, கருதி, மெய் தாக்கி’ என நயன், ஸ்மரண தீசைகளுக்கு மேலாக சொன்னதற்கு காரணம் இல்லாமலில்லை. அகந்தரமன மாலை என்பதால் ‘நோ’ என்பதற்கு அடுத்தபடியாக ‘நோ’ வருவது ஒரு காரணம். அடுத்தபடியாக “அருணாசலா, முதலில் என்னை உனது அருட்கருணையால் பார். அப்பொழுது நான் சம்சார துக்கத்தால். தவிப்பது உனக்கு புரியும். அதனால் உனக்கு என் மேல் கருணை பொங்கும். ஆக பார்த்து அருளுவதும், நினைத்து அருளுவதும் எனக்கு கிடைக்கும். அதற்கு பின் என்னை தொட்டு அருள் செய்வாயானால், ஸ்பரிச அருளும் எனக்கு கிடைக்கும். அப்படி செய்வாய்” என ப்ரார்த்திக்கிறார் ரமண மஹரிஷிகள்.



தொகுப்பு: பாலகிருஷ்ணன்

- சென்ற யாத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமிஜிலீ கலந்து கீகங்கீட்டு நீகுற்சீகள்
நவம்பர் 27- கார்த்திகை அயாவாசையை முன்னிட்டு பெங்களூர்
கந்தர ஆண்சனையர் கோவிலில் நடைபெற்ற சத்சங்கம்.
ஏசம்பர் 2 - சென்னை முகலிவாக்கம் பிள்ளையர் கோவில்
கும்பாபிழேககம்.
ஏசம்பர் 21 - ஸ்ரீவைஞ்சன்டம் - மஹரிளையண்டலி பாகவதசப்தங்களும்.

SIGN★A★RAMA

WHERE THE WORLD GOES FOR SIGNS
FULL SERVICE SIGN CENTER



- ✖ Dimension Letters
- ✖ Illuminated Signs
- ✖ Trade Show Signs
- ✖ Banners
- ✖ Exterior Signs
- ✖ ACP Signs
- ✖ Digital Printing
- ✖ Vehicle Wraps
- ✖ Channel Letters
- ✖ Window Lettering
- ✖ Directional Signs
- ✖ Engraved Signs
- ✖ Magnetic Signs
- ✖ NEON/LED Signs
- ✖ And Much More!

OVER 850 LOCATIONS WORLDWIDE

CHENNAI

(044) 2848 2332

23/35 West Cott Road, Next to Royapettah Hospital, Chennai - 600 014.

Chennai-600014@signarama.co.in

www.signarama.co.in

Franchise Opportunities Available Ph:044-4221 8441

SEE OUR ADVT UNDER SIGNS - B2B

**Ancient Wisdom for Modern Times by
Sri.M.K.Ramanujam**

Lectures in English on Srimad Bhagavatham and
Sri Ramana Maharishi's 'Upadesa Saaram'

Daily 12th Jan 2009 to 18th Jan 2009

Venue: Narada Gana Sabha, 254, TTK Road,
Alwarpet, Chennai - 600018

Morn 7 to 8AM - Upadesa Saaram

Eve 6.30 to 8.30PM - Srimad Bhagavatham

All are Welcome

Global Organisation for Divinity India Trust ph:23718351

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அவர்களின் நிகழ்ச்சி நிரல்

ஜூன் 2009 7

நவகுண்ட ஏகாதசி

ஜூன் 2009 22

ஏகாதசி – மதுரை ஆஸ்ரமம்

**MADHURAMURALI WISHES IT'S READERS A
HAPPY AND PROSPEROUS 2009**

ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய விஷயங்களை

Dr.A.BHAGYANATHAN, Personal Secretary
to HIS HOLINESS SRI SRI MURALIDHARA SWAMIJI

New No. 51, Old No. 24, 7th Avenue, Ashok Nagar, Chennai - 83.

Tel. : 044-2489 5875,

Email : contact@namadwaar.org, contact@madhuramurali.org

எனதும் முகவரிக்கு அனுப்பும்.